III

(Voorbereidende handelingen)

EUROPEES ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

556e ZITTING VAN HET EUROPEES ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ (INTERACTIO), 2.12.2020-3.12.2020

Advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende grensoverschrijdende betalingen in de Unie (codificatie)

[COM(2020) 323 final — 2020/0145 (COD)]

(2021/C 56/05)

Rapporteur: **Gonçalo LOBO XAVIER**

Raadpleging	Europees Parlement, 23.7.2020
	Raad van de Europese Unie, 15.10.2020
Rechtsgrondslag	Artikel 114, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie
Bevoegde afdeling	Interne Markt, Productie en Consumptie
Goedkeuring door de afdeling	10.11.2020
Goedkeuring door de voltallige vergadering	3.12.2020
Zitting nr.	556
Stemuitslag	242/2/5
(voor/tegen/onthoudingen)	

1. **Conclusies en aanbevelingen**

1.1. Het Europees Economisch en Sociaal Comité (EESC) is ingenomen met het voorstel van de Commissie inzake grensoverschrijdende betalingen in de Unie, dat bedoeld is om de kosten voor grensoverschrijdende betalingen in euro te verlagen en de valutawisselkosten transparanter te maken.

1.2. Het EESC onderschrijft dat de Commissie nader onderzoek moet doen naar de mogelijkheden — en naar de technische haalbaarheid van die mogelijkheden — om de regel van gelijke kosten uit te breiden tot alle valuta's van de Unie en om de transparantie en de vergelijkbaarheid van valutawisselkosten verder te verbeteren. Door de regel van gelijke kosten uit te breiden tot alle EU-valuta's zou de interne markt nog verder worden verdiept en zou worden voorkomen dat burgers die buiten de eurozone wonen en die bijvoorbeeld een grensoverschrijdende transactie in een andere valuta dan de euro initiëren, worden gediscrimineerd.

1.3. De Commissie moet een verslag indienen waarin verschillende aspecten van de impact van het voorstel voor een verordening worden geëvalueerd. Het EESC is het ermee eens dat dit verslag uiterlijk op 19 april 2022 moet worden ingediend en dat het ten minste de periode van 15 december 2019 tot 19 oktober 2021 moet bestrijken.

1.4. In de geest van codificatie en aangezien het Europees Parlement, de Raad en de Commissie bij interinstitutioneel akkoord van 20 december 1994 zijn overeengekomen dat voor de codificatie van wetteksten een versnelde procedure kan worden gevolgd (aangezien bij codificatie geen inhoudelijke wijzigingen in de betrokken wetteksten mogen worden aangebracht), stemt het EESC volledig in met 20 april 2021 als datum van inwerkingtreding van de huidige verordening.

2. **Het Commissievoorstel**

2.1. In de context van een Europa van de burgers legt de Commissie de nadruk op het vereenvoudigen en verduidelijken van het Unierecht, zodat dit voor de burgers duidelijker en toegankelijker wordt. Dit doel kan niet worden verwezenlijkt zolang talloze bepalingen die meermaals en vaak ingrijpend zijn gewijzigd, gedeeltelijk in de oorspronkelijke handeling en gedeeltelijk in de latere wijzigingshandelingen te vinden zijn. Om dan na te gaan wat de geldende regels zijn, is veel zoekwerk vereist, waarbij een groot aantal handelingen moet worden vergeleken. Codificatie van meermaals gewijzigde regels is dan ook van essentieel belang om het recht duidelijk en doorzichtig te maken ([1]).

2.2. Met onderhavig Commissievoorstel, COM(2020) 323 final, wordt een codificatie beoogd van Verordening (EG) nr. 924/2009 van het Europees Parlement en de Raad ([2]). Verordening (EG) nr. 924/2009 is gewijzigd bij Verordening (EU) nr. 260/2012 van het Europees Parlement en de Raad ([3]) en vervolgens bij Verordening (EU) 2019/518 van het Europees Parlement en de Raad ([4]).

2.3. De nieuwe verordening vervangt de verschillende handelingen die erin zijn verwerkt; dit voorstel laat de inhoud van de handelingen die worden gecodificeerd onverlet en beperkt zich er derhalve toe deze samen te voegen en daarin slechts de formele wijzigingen aan te brengen die voor de codificatie zelf vereist zijn ([5]).

3. **Algemene opmerkingen**

3.1. Grensoverschrijdende betalingen zijn van cruciaal belang voor de integratie van de EU-economie en spelen een belangrijke rol om ervoor te zorgen dat burgers en ondernemingen uit alle EU-lidstaten gebruik kunnen maken van dezelfde rechten die de interne markt biedt ([6]). Betalingen vormen immers een sleutelelement van de interne markt, die het vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal omvat. In het werkdocument van de diensten van de Commissie met de effectbeoordeling bij het Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 924/2009 wat bepaalde kosten van grensoverschrijdende betalingen in de Unie en valutawisselkosten betreft ([7]) wordt opgemerkt dat *hoge kosten voor grensoverschrijdende betalingen de eengemaakte markt belemmeren en daadwerkelijke obstakels vormen voor grensoverschrijdende activiteiten van huishoudens (die goederen of diensten aanschaffen in een andere monetaire zone) en bedrijven (die met leveranciers in het buitenland werken, klanten in een andere monetaire zone hebben) […]. Door de hoge kosten van grensoverschrijdende betalingen ontstaan er ook twee categorieën gebruikers van betalingsdiensten: enerzijds gebruikers in de eurozone, die met hun betalingen de meeste burgers en ondernemingen in de EU tegen zeer lage kosten kunnen bereiken, en anderzijds gebruikers in niet-eurolanden, die met goedkope betalingen slechts een klein aantal mensen en ondernemingen kunnen bereiken. Om deze twee problemen te verhelpen, is wetgevend optreden op het niveau van de EU het meest doeltreffende antwoord, en het is in overeenstemming met de doelstellingen van de Verdragen.*

3.2. Sinds de invoering van de euro heeft de EU verschillende initiatieven ontplooid om de kosten van grensoverschrijdende transacties te verminderen ([8]). In de loop der jaren is de wetgeving betreffende grensoverschrijdende betalingen verder ontwikkeld om de kosten voor burgers en ondernemingen in de eurozone te verlagen. Zoals in het bovengenoemde werkdocument van de diensten van de Commissie wordt gesteld ([9]), hebben *grensoverschrijdende betalingen in euro vanuit niet-euro-landen en grensoverschrijdende betalingen in een andere valuta dan de euro, ongeacht het land van oorsprong of bestemming, niet dezelfde trend gevolgd wat betreft de hoogte van de kosten die door gebruikers van betalingsdiensten worden betaald.*

([1]) COM(2020) 323 final.
([2]) Verordening (EG) nr. 924/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende grensoverschrijdende betalingen in de Gemeenschap en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 2560/2001 (PB L 266 van 9.10.2009, blz. 11).
([3]) PB L 94 van 30.3.2012, blz. 22.
([4]) PB L 91 van 29.3.2019, blz. 36.
([5]) COM(2020) 323 final.
([6]) Zie EP-briefing *Cross-border euro transfers and currency conversions — A step forward in favour of the single market*, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/628291/EPRS_BRI(2018)628291_EN.pdf
([7]) Zie https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CONSIL%3AST_7844_2018_ADD_1&from=FR
([8]) Zie bijvoorbeeld SEPA-verordening (EU) nr. 260/2012, waarmee een aantal normen voor transacties in euro (SEPA-overmakingen, SEPA-automatische afschrijvingen) zijn ingevoerd, of de Richtlijnen betalingsdiensten, waarmee de kosten transparanter zijn geworden en nieuwe spelers tot de markt konden toetreden.
([9]) Zie https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CONSIL%3AST_7844_2018_ADD_1&from=FR

3.3. Het huidige voorstel van de Commissie is weer een nieuwe stap in de richting van lagere operationele kosten. Het wijzigt Verordening (EG) nr. 924/2009 met als doel:

a) de kosten voor grensoverschrijdende betalingen in euro te verlagen: met andere woorden, de prijs van grensoverschrijdende betalingstransacties binnen de EU in euro mag niet verschillen van die van binnenlandse transacties in de nationale valuta van de lidstaten. lidstaten die niet de euro als nationale valuta hebben, kunnen besluiten de toepassing van de huidige verordening uit te breiden tot hun nationale valuta (opt-in), mits zij de Commissie daarvan in kennis stellen;

b) de valutawisselkosten transparanter te maken, teneinde consumenten tegen buitensporige kosten voor valutawisseldiensten te beschermen en ervoor te zorgen dat ze de informatie krijgen die ze nodig hebben om de beste valutawisseloptie te kiezen ([10]).

3.4. Beide door de Commissie voorgestelde acties zouden een stap vooruit betekenen bij het bieden van gelijke kansen voor kleine en middelgrote ondernemingen overal in Europa, waardoor het potentieel van de eengemaakte markt zou worden ontsloten ([11]). Kleine en middelgrote ondernemingen die in de eurozone zijn gevestigd, zouden een potentieel grotere vraag krijgen van consumenten en ondernemingen die in niet-euro-lidstaten zijn gevestigd (waar hoge kosten voor grensoverschrijdende betalingen een aanzienlijke belemmering vormen). Op hun beurt zouden kleine en middelgrote ondernemingen in lidstaten buiten de eurozone tegen lagere kosten toegang hebben tot 360 miljoen burgers (potentiële klanten) en 16 miljoen ondernemingen in het eurogebied (klanten en leveranciers). Zij zouden dus beter kunnen concurreren op de EU-markt ([12]). Een ander verwacht effect is de bevordering van meer gelijkheid tussen Europese burgers wat de toegang tot goedkope grensoverschrijdende betalingen betreft.

4. **Specifieke opmerkingen**

4.1. Bij Verordening (EG) nr. 924/2009 betreffende grensoverschrijdende betalingen zijn de kosten voor grensoverschrijdende betalingen in euro binnen de EU gelijkgetrokken met de kosten voor binnenlandse betalingen in euro (d.w.z. voor transacties binnen dezelfde lidstaat). EU-lidstaten buiten de eurozone kunnen besluiten de toepassing van de huidige verordening uit te breiden tot hun nationale valuta, mits zij de Commissie daarvan in kennis stellen.

4.2. Het voorstel voor een verordening vormt een belangrijke stap in de richting van een verdieping van de interne markt. Wel zou het de moeite waard zijn om na te denken over de mogelijkheid om de regel van gelijke kosten uit te breiden tot alle valuta's van de Unie, zoals vermeld in overweging 12. Er zijn namelijk situaties waarin sommige banken die in lidstaten buiten de eurozone zijn gevestigd, voor een grensoverschrijdende transactie van een bedrag van 100 euro tussen 15 en 30 euro kosten in rekening brengen.

4.3. Uitbreiding van de regel van gelijke kosten tot alle valuta's van de Unie zou consumenten van financiële diensten ten goede komen, omdat ze dan gelijk worden behandeld, ongeacht de lidstaat of de valuta waarin zij een grensoverschrijdende transactie verrichten. Het uitbreiden van de regel van gelijke kosten tot alle valuta's van de Unie zou een nog ambitieuzere stap zijn, aangezien dit zou betekenen dat betalingsdienstaanbieders hun kosten voor alle grensoverschrijdende transacties tussen EU-landen in welke EU-valuta dan ook in overeenstemming brengen met de kosten voor binnenlandse transacties, met inbegrip van transacties in valuta's die niet die van het verzendende of het ontvangende land zijn. Gebruikers van betalingsdiensten zouden zeker baat hebben bij een dergelijke optie, die echter aanzienlijke kosten met zich zou meebrengen voor betalingsdienstaanbieders, onder meer op het gebied van infrastructuur ([13]).

4.4. De Europese Commissie zou zeker verder moeten nadenken over deze mogelijkheid, waarbij de voordelen en kosten voor alle belanghebbenden moeten worden geanalyseerd.

([10]) Zie https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/628291/EPRS_BRI(2018)628291_EN.pdf
([11]) Zie https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/628291/EPRS_BRI(2018)628291_EN.pdf
([12]) Zie https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CONSIL%3AST_7844_2018_ADD_1&from=FR
([13]) Zie https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CONSIL%3AST_7844_2018_ADD_1&from=FR

4.5. Het EESC acht het van belang om bij een toekomstige herziening van de verordening de situatie rond tarieven voor inkomsten uit rekeningen te verduidelijken, verder na te denken over de informatie die aan klanten moet worden verstrekt voordat een betaalopdracht wordt geïnitieerd, en uitdrukkelijk te vermelden wanneer en hoe vaak een elektronische kennisgeving moet worden verstuurd.

Brussel, 3 december 2020.

De voorzitter
van het Europees Economisch en Sociaal Comité
Christa SCHWENG